

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Nevečeřalem ve věci

žalobkyně: **Severočeská teplárenská, a.s.**, IČO 28733118
sídlem Teplárenská 2, 434 03 Most - Komořany
zastoupená advokátem Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D.
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Společenství vlastníků bl. 404 č.p. 619, 620, 621, 622, ulice Bělehradská
v Mostě**, IČO 25469401
sídlem Bělehradská 619, 434 01 Most
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Fílou
sídlem Závodní 391/96C, 360 06 Karlovy Vary

o 3 790 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 3 790 Kč
s úrokem z prodlení ve výši 0,03 % denně z částky 55 291 Kč od 31. 3. 2017 do 31. 3. 2018,
s úrokem z prodlení ve výši 0,03 % denně z částky 33 012 Kč od 1. 4. 2018 do 29. 3. 2019 a
s úrokem z prodlení ve výši 0,03 % denně z částky 3 790 Kč od 30. 3. 2019 do zaplacení,
a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 13 238,91 Kč, a to
do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Odůvodnění tohoto rozsudku vychází z ust. § 157 odst. 4 o. s. ř.
2. Předmětem řízení je nárok žalobkyně na zaplacení částky uvedené ve výroku tohoto rozsudku. Tento nárok představuje dle tvrzení strany žalující nedoplatek na dodané tepelné energii žalobkyní žalovanému za rok 2016. V tomto roce došlo ke změně vyúčtování tepla přechodem z jednosložkového na dvousložkový výpočet, který se skládá z fixní částky nákladů na připojení a částky za spotřebované teplo. Tato změna proběhla s ohledem na Smlouvu o dodávkách tepelné energie (dále jen „SODTE“) uzavřenou v roce 2015 a s ohledem na nové Všeobecné obchodní podmínky platné od 1.1.2016. Žalovaný byl na změnu způsobu vyúčtování upozorněn, dokonce 2x, byla mu stanovena nová výše záloh. Žalovaný od smlouvy, přes poučení o této možnosti, neodstoupil a ani ji nevypověděl, zálohy platil žalovaný v nově stanovené výši, teprve po vyúčtování dodané tepelné energie začal zpochybňovat oprávněnost jednostranné změny způsobu vyúčtování. Dlužná částka za dodanou tepelnou energii v roce 2015 činila 55 291 Kč, na tuto částku byly započítávány přeplatky za následující roky (k 30.3.2018 částka 22 279 Kč a k 30.3.2019 částka 29 222 Kč) a tak se postupně ponížovala. Smluvní úrok z prodlení byl mezi stranami dohodnut ve smlouvě v čl. 4 odst. 9 ve výši 0,03% denně.
3. V rámci doplnění žaloby ze dne 20.8.2019 uvedla žalobkyně k právní argumentaci, že obchodní podmínky mohou upravovat část obsahu smlouvy (§ 1751 odst. 1 o.z.), obchodní podmínky mohou upravovat i podstatné náležitosti smlouvy (§ 2758 odst. 1 o.z., § 2774 odst. 1 o.z., rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 221/2005). K jednostranné možnosti změnit způsob vyúčtování odkázala žalobkyně na čl. 7 odst. 1 VOP 2015, který stanoví, že dodavatel je oprávněn jednostranně změnit výši ceny tepelné energie či způsob jejího určení. VOP dále dávají odběrateli možnost v případě nesouhlasu s cenou odstoupit od smlouvy do 14ti dnů, žalovaný však neodstoupil od smlouvy, ani se o to kdykoli později nepokusil.
4. Žalovaný nesouhlasil s žalobou, proti vydanému platebnímu rozkazu si podal odpor. Skutkové okolnosti nespороval, uvedl, že od samého počátku namítá, že bylo postupováno v rozporu s občanským zákoníkem i energetickým zákonem, způsob vyúčtování byl jednostranně změněn na základě jednostranné změny VOP. Ujednání o ceně tepelné energie je podstatnou náležitostí smlouvy a je možno ji měnit pouze dohodou stran ve smlouvě, není možné ji jednostranně měnit.
5. Soud nařídil jednání ve věci, v rámci něhož bylo zjištěno, že mezi účastníky je nesporné, že došlo v roce 2015 k uzavření SODTE včetně jejího obsahu. Mezi účastníky je dále nesporný obsah VOP 2015 a 2016, dopisy zaslané žalobkyní žalovanému, provedená vyúčtování a zápočty. Mezi účastníky bylo sporné, zda žalobkyně postupuje vůči ostatním odběratelům totožně, tedy zda nediskriminuje žalovaného. Dále byla sporována nezákonnost jednostranné změny způsobu výpočtu prostřednictvím změny VOP.
6. Při jednání dále rozvedl zástupce žalobkyně argumentaci a uvedl, že § 1752 o.z. je třeba vykládat v souladu s § 1798 o.z., rozdíl ve výši zhruba 3% v ceně dodané tepelné energie při použití nového a starého způsobu výpočtu není zásadní. Charakter zimy mění náklad zhruba o 10%. Dvousložkové vyúčtování je nadto spravedlivé, stejně se vyúčtovává elektrická energie i plyn. ERU oslovený žalovaným neshledal ani důvod k cenové kontrole, naopak konstatoval, že je možno účtovat obojím způsobem.
7. Při jednání dále rozvedl zástupce žalovaného argumentaci, že nerozporuje možnost upravit cenu v příloze ke smlouvě či VOP, ale rozporuje možnosti ji takto zásadně jednostranně změnit. Dle § 1752 odst. 1 o.z. je možno ji měnit pouze v přiměřeném rozsahu. Tato změna byla zásadní, spočívala ve zcela odlišném způsobu výpočtu ceny, navíc v neprospěch žalovaného. Nebylo postupováno totožně vůči všem odběratelům tepelné energie z totožného výměníku. Žalovaný

oslovil ERU a ten konstatoval, že dvousložkový výpočet je nevhodný pro bytové domy. Oznámení o změně ceny nebylo provedeno v souladu s § 11 energetického zákona.

8. Soud provedl dokazování v navrženém rozsahu s výjimkou výsledku svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] ohledně toho, jak zastupovali jménem SBD Krušnohor žalovaného v rozhodné době. Soud návrh na jejich výslech zamítl, neboť by nepřinesl v navrženém rozsahu nic podstatného pro rozhodnutí soudu.
9. Ze Smlouvy o dodávce tepelné energie soud zjistil, že předmětem smlouvy je dodávka tepelné energie žalobkyni žalovanému. V čl. 4.9 je upraven smluvní úrok z prodlení ve výši 0,03% denně za každý den prodlení z dlužné částky do zaplacení. Dle čl. 4.1 je cena tepelné energie kalkulována a sjednána v souladu s platnými cenovými rozhodnutími. Čl. 8 odst. 1 odkazuje na VOP, které kromě jiného stanoví ceny za dodávku tepelné energie i úpravu těchto cen, stanovení odběrových diagramů, vyúčtování cen. Čl. 8.3 dává žalobkyni právo ke změně VOP v přiměřeném rozsahu, způsob oznámení změny je v čl. 13 VOP. Smlouva byla uzavřena dne 26.3.2015 [REDAKCE] a [REDAKCE] za žalovaného. Smlouva odkazuje na VOP 2015. VOP v čl. 13 stanoví, že jejich změny se zveřejňují na webových stránkách alespoň 21 dní předem. Odběratel při nesouhlasu se změnou ji může odmítnout a smlouvu vypovědět, výpovědní lhůta činí 6 měsíců. Pokud není nesouhlas doručen ve stanovené lhůtě, má se za to, že odběratel projevil souhlas s jejich změnou.
10. Dopisem ze dne 3.7.2015 žalobkyně informovala žalovaného o fúzi, vzniku nástupnické společnosti a změně emailů a webových stránek.
11. Z emailu ze dne 7.12.2015 soud zjistil, že jím byli odběratelé upozorněni na změnu VOP a byl jim zdůrazněn přechod na dvousložkové vyúčtování cena tepla. Dále byli odběratelé upozorněni na možnost odstoupit od smlouvy a lhůtě k odstoupení.
12. Z Otisku webové stránky na serveru setep.cz je zjevné, že byly zveřejněny VOP 2016.
13. Z VOP 2016 soud zjistil, že se jimi přešlo na dvousložkové vyúčtování tepla.
14. Z Faktury žalobkyně ze dne 28.2.2017 pořadové číslo [REDAKCE] soud zjistil, že jí bylo vyúčtováno teplo dodané v roce 2016, k úhradě byla částka po odečtení záloh ve výši 55 291 Kč. Následně byly provedeny zápočty z přeplatek za další roky, tyto byly doručovány.
15. Z korespondence mezi účastníky řízení vyplývá, že žalovaný požadoval přepočet na jednosložkové vyúčtování a že jej uhradí, dále bylo zjištěno, že cenový rozdíl mezi těmito metodami je asi 3,55% za předmětný rok.
16. Z odpovědi ERU žalovanému soud zjistil, že nebylo zahájeno jakékoli řízení ERU vůči žalobkyni na základě oznámení žalovaného, že dvousložková metoda je možná, že dle názoru ERU není vhodná pro bytové domy, že musí dodavatel postupně stejně vůči všem odběratelům.
17. Z korespondence mezi žalobkyní a DOSPRA, spol. s r.o., která spravuje žalovaného a další SVJ, vyplývá, že probíhala jednání mezi nimi o reklamaci ceny dodaného tepla a byla vyjasňována stanoviska a názory.
18. Z Poštovního podacího archu ze dne 7.9.2015 a 11.9.2015 soud zjistil, že byl žalobkyni zaslán dopis celé řadě odběratelů tepla ze stejného místa jako žalovanému.
19. Z Dopisu ze dne 10.9.2015 soud zjistil, že jím žalobkyně upozornila žalovaného na změnu způsobu výpočtu tepla a tedy na přechod na dvousložkové vyúčtování od roku 2016.
20. Z listinných důkazních prostředků předložených soudu žalobkyní k prokázání, že postupuje totožně vůči všem odběratelům a faktur předložených žalovaným, že postupuje odlišně, soud zjistil, že žalobkyně také jiným odběratelům tepelné energie účtovala dvousložkově s několika

výjimkami v roce 2016. Ředitel žalobkyně vysvětlil, že u části odběratelů s ohledem na pochybnosti ohledně doručení dopisu o změně způsobu vyúčtování tepelné energie a nových VOP a s ohledem na skutečnost, že tito odběratelé měli problémy s interním systémem, který by nebyl schopen provést řádné rozúčtování, byl pro jistotu uzavřen dodatek a dvousložkový výpočet dodané tepelné energie se začal aplikovat až od roku 2017. Za rok 2016 došlo ke změně vystavených faktur z dvousložkové na jednosložkovou fakturaci a byl vystaven i dobropis. Soud toto vysvětlení považuje s ohledem na obsah listin za věrohodné, zejména když od roku 2017 je prováděno vyúčtování dvousložkově.

21. Soud v první řadě konstatuje, že mezi účastníky řízení není spor o skutkový stav, ale jeho posouzení, proto zjednodušeně konstatuje, že žalobkyně a žalovaný uzavřeli SODTE a VOP 2015, následně bylo žalovanému oznámeno, že v roce 2016 dojde ke změně VOP a ke změně způsobu vyúčtování tepelné energie. Žalovaný na to, ač poučen o tom, jak se zachovat v případě nesouhlasu, nijak nezareagoval, a má se tak za to, že souhlasil se změnou VOP. O tomto byl opět poučen. Žalovaný následně hradil nově stanovené zálohy. Svůj nesouhlas se změnou způsobu vyúčtování tepelné energie projevil až poté, co dostal vyúčtování za rok 2016 a měl nedoplatek. Je třeba konstatovat, že rozdíl mezi způsoby vyúčtování činí 3,55% ročně. Soud nemá důvod nevěřit žalobkyni, že charakter zimy činí rozdíl i 10%. Je tak možno konstatovat, že cenový rozdíl mezi jednosložkovým a dvousložkovým způsobem výpočtu je zcela zanedbatelný.
22. Zároveň je třeba konstatovat, že způsob vyúčtování oddělující údržbu přípojky a rezervaci kapacity na straně jedné a samotnou spotřebu na straně druhé, je v současné době jednoznačně převažující, plně se to projevuje jak v dodávkách plynu tak i elektrické energie.
23. Nelze přehlédnout ani skutečnost, že dvousložkový způsob výpočtu a priori neznamená poškození odběratele, naopak zpřehledňuje složení ceny, odděluje náklady na údržbu od samotné spotřeby.
24. Soud je toho názoru, že je-li smluvně umožněno žalobkyni měnit cenu ve VOP, zahrnuje možnost této změny i změnu způsobu výpočtu. Není možné obhájit opačný výklad. Je-li umožněno žalobkyni jednostranně zvýšit cenu tepelné energie, proč by jí nemělo být umožněno změnit způsob výpočtu konečné ceny s de facto neutrálním dopadem na celkovou cenu. Nadto je třeba konstatovat, že je zde stále veřejnoprávní dohled nad cenami tepelné energie, tedy není možné, aby tohoto ustanovení žalobkyně jakkoli zneužila ke škodě odběratelů.
25. V neposlední řadě je třeba konstatovat, že dovedeno ad absurdum, pokud by nebylo umožněno žalobkyni jednostranně měnit ceny a tím třeba i způsob výpočtu ve VOP, nikdy by nemohlo dojít například ke zvýšení ceny tepla, neboť zajisté by s tím žádný odběratel dobrovolně nesouhlasil.
26. Je třeba zdůraznit i opožděnost námitek žalovaného, který nesouhlasil se změnou způsobu výpočtu až poté, co mu bylo doručeno vyúčtování s nedoplatkem. Do té doby se choval dle změny VOP, hradil změněné zálohy a nijak neprojevil nesouhlas s VOP, ač byl o této možnosti a lhůtě poučen.
27. Poslední obranou žalovaného bylo, že žalobkyně postupovala diskriminačně, což však bylo vyvráceno listinnými důkazními prostředky ve spojení s vysvětlením ředitele žalobkyně.
28. Ohledně právní argumentace účastníků soud konstatuje, že je třeba zákon vykládat spravedlivě pro obě strany, není možné se upnout na to, že zákon musí upravovat všechny možnosti, které by mohly nastat. Soud se nemůže ubránit dojmu, že celý spor vznikl pouze s ohledem na nedoplatek vzniklý v předmětném roce 2016, a že kdyby vznikl v roce 2016 přeplatek, žádný spor by nikdy nevznikl. Otázka řádnosti změny způsobu vyúčtování se otevřela pouze jako důvod pro nezaplacení nedoplatku.

29. Skutečnost, že § 11a energetického zákona č. 458/2000 Sb. upravuje možnost jednostranného zvýšení ceny a neupravuje toto pro dodávky tepla, ještě automaticky neznamená, že není možno postupovat dle obecné právní úpravy obsažené v § 1752 o.z. Soud s ohledem na dohled ERU nad cenami tepla je toho názoru, že v tomto případě nedošlo k porušení přiměřenosti a není možné postupovat dle § 1798 o.z. a následující. Ostatně i ERU počítá s možností dvousložkového vyúčtování tepla a možností jednostranně měnit cenu tepla, je-li to mezi účastníky smlouvy dohodnuto (viz <http://www.eru.cz/teplo/casto-kladene-dotazy>) Je-li možné jednostranně změnit cenu tepla, je možné i jednostranně změnit způsob vyúčtování tepla.
30. Ostatně dvousložkové vyúčtování není de facto zásadní změnou, neboť i v rámci jednosložkového vyúčtování se počítalo s náklady na údržbu přípojky, jenom se tyto náklady dle jakéhosi průměru připočítávaly k samotné ceně teplat. V rámci dvousložkového vyúčtování nedošlo k tomu, že by se do ceny začalo započítávat něco, co se do ní dosud nepočítalo. Došlo pouze k tomu, že se náklady na údržbu přípojky „vizuálně“ oddělily a staly se pro odběratele přehlednějšími. Nedošlo ke změně jejich výše, pouze se z nich stal de facto paušál bez ohledu na spotřebu tepla, tedy nebude nadále docházet k tomu, že za teplých zim odběratel „nemá dostatek“ prostředků na údržbu a naopak za studených zim má „nadbytek“ prostředků na údržbu. Náklady na údržbu přípojky se totiž neodvíjí od množství přeneseného tepla, proto pevná částka za připojení a rezervaci výkonu je spravedlivější a umožní dodavateli lépe a hospodárněji plánovat svůj provoz. Zároveň vede i odběratele k hospodárnému přístupu. V tomto směru je možné opět porovnat situaci s odběrem elektrické energie, kde se také platí pevná částka za rezervovaný příkon, což vede odběratele k hospodárnosti a plánování.
31. Jelikož žalovaný nepostupoval v souladu se smlouvou a poučeními, kterých se mu dostalo pro případ nesouhlasu se změnou VOP, byl presumován jeho souhlas s touto změnou, žalobkyně tak byla oprávněna provést dvousložkové vyúčtování a nebyl-li uhrazen nedoplatek, dostal se žalovaný do prodlení se zaplacením kupní ceny za dodané teplo. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalovanou částku včetně smluvních úroků z prodlení, neboť byla žalobkyní prokázána důvodnost žaloby, výše nedoplatku, započtení a jednotlivého prodlení.
32. Vzhledem k tomu, že se žalobkyní předloženými listinnými důkazy podařilo prokázat tvrzení obsažená v žalobě a tato jsou zcela v souladu s právní úpravou, vyhověl soud podané žalobě.
33. O lhůtě k plnění rozhodl soud podle § 160 odst. 1 o. s. ř. tak, že stanovené povinnosti uložil splnit ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, soud takto rozhodl vzhledem k tomu, že neshledal podmínky pro stanovení lhůty delší.
34. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“) tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 13 238,91 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 1 000 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 3 790 Kč sestávající z částky 1 000 Kč za převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) a. t., z částky 1 000 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t., z částky 1 000 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t., z částky 1 000 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. a z částky 1 000 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. včetně pěti paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., cestovní náhrada v celkové výši 3 614,80 Kč, a to v souvislosti s cestou realizovanou dne 23. 8. 2019 náhrada 1 807,40 Kč za 200 ujetých km v částce 1 207,40 Kč (33,60 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 333/2018 Sb. při průměrné spotřebě 6,5 l/100 km a 4,10 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 333/2018 Sb.) podle § 13 a. t.

a náhrada za ztrátu času v trvání 6×30 minut v částce 600 Kč podle § 14 a. t. a v souvislosti s cestou realizovanou dne 25. 9. 2019 náhrada 1 807,40 Kč za 200 ujetých km v částce 1 207,40 Kč (33,60 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 333/2018 Sb. při průměrné spotřebě 6,5 l/100 km a 4,10 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 333/2018 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 6×30 minut v částce 600 Kč podle § 14 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 10 114,80 Kč ve výši 2 124,11 Kč.

35. Soud neshledal žádný důvod pro nepřiznání náhrady nákladů řízení žalobkyni, neboť žalovaná vědomě neuhradila nedoplatek, byla upozorněna na možnost podání žaloby. S ohledem na druh sporu a použitou právní argumentaci není ani možné oprávněně po žalobkyni požadovat, aby řízení vedla prostřednictvím svého interního právního oddělení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné (ustanovení § 202 odst. 2 o. s. ř.).

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, lze se jeho splnění domáhat návrhem na nucený výkon rozhodnutí dle příslušných ustanovení občanského soudního řádu, zák. č. 99/1963 Sb., a exekučního řádu, zák. č. 120/2001 Sb.

Most 2. října 2019

JUDr. Daniel Nevečeřal v. r.
samosoudce